

VERA NOREA

Av: Mikael Ström

Foto: Iyambo Davidsson

Tjena Vera, du var ju med i första numret av den här tidningen, alla kanske inte har läst den intervjun så det kanske är på sin plats med en presentation av dig.

Jag heter Vera Norea och jag är en 21 år gammal rockmusiker från Sundsvall. 2015 mötte jag Manfred Linde och Annie Boström på ett musikläger som heter Summer Rock och vi bildade punkbandet Hårdgnissel. I slutet av 2017 började jag skriva egen musik, och efter nästan 4 år av låtskrivande släppte jag mitt solodebutalbum Carnival Dreams.

Jag stod i fronten av hyllningskören när du hade släppt Carnival Dreams, nu när det har gått en tid och du har fått lite perspektiv på skivan, hur känner du för den idag? Vad är du mest nöjd med och finns det delar som du är mindre nöjd med idag?

Jag är fortfarande väldigt nöjd med Carnival Dreams! För att vara ärlig är jag kanske nästan lite för stolt över den, för jag lyssnar på den ofta själv, haha. Men det kanske inte är så konstigt eftersom att jag skapade den som den ultimata skivan jag själv skulle vilja lyssna på med influenser av alla mina favoritband och artister. Det känns otroligt roligt att ha släppt den, och veta att den för alltid kommer finnas någonstans ute i världen, även när jag blivit äldre.

Det finns en del grammatiska fel och så i texterna, eftersom att jag skrev majoriteten av dom när jag var 17-18 men det är sånt man får leva med. Jag ångrar också att jag döpte låten Guillotined Majesty till just det, för jag glömmer alltid bort hur det stavas.

Tidigare i år släppte du två låtar digitalt, då gav du dig in i Tolkiens värld, låtarna skrev du redan 2019, men blir det mer influerat av Tolkien framöver? Vad är det som lockar dig där?

Jag har inga planer just nu på att släppa mer saker direkt inspirerade av Tolkien. Det jag jobbar på just nu är en fortsättning på Carnival Dreams, och den historian och universumet. Men Tolkien har, och kommer nog alltid, att inspirera mig när det gäller world building och skrivande generellt. Han använder mycket symbolism, tycker jag (även fast han själv ofta nekade till det), där verkliga problem får en väldigt skicklig fantasy-version. Sånt är jag väldigt inspirerad av. Att ta sina egna känslor och åsikter och göra dom bokstavliga i en fiktionell historia.

Det känns som att du gärna söker dig till olika fantasivärldar, är det någon form av flykt från något?

Det är det säkert, haha. Eftersom att jag har spenderat nästan 9 år nu med utmattning, så tror jag att det blir en slags överlevnadsstrategi att söka sig till andra världar. Livet skulle vara så tråkigt om jag aldrig lämnade min lägenhet, och jag tror jag tar till fiktionella medier när jag inte kan göra det rent fysiskt

Om vi tar en titt på den riktiga världen så är det ju rätt kritiskt just nu, det är krig i Ukraina, aborträtten är hotad i USA och i Sverige är det snart ett val som kan gå riktigt åt helvete. Vad är din reflektion av allt som händer nu?

För att vara ärlig så försöker jag reflektera så lite som möjligt, och fokusera på vad jag själv kan göra för att göra saker bättre. Förut har jag hakat upp mig på det jag tycker är orättvist, och velat argumentera och diskutera för min sak med människor som inte bryr sig och inte är intresserade av att ändra sin världsbild, och det tar en massa energi som man annars skulle kunna lägga på att faktiskt hjälpa folk och göra förändring lokalt.

Om jag har räknat rätt blir det här valet det första då du får rösta, vad betyder det för dig? Vilka frågor känns viktigast för dig och om det går att svara på, hur går det politiska snacket bland de i din generation?

Ja det blir det! Det känns väldigt roligt och viktigt. En sak jag stör mig väldigt mycket på, som många i min generation gör, är att dom använder ett ämne dom egentligen inte bryr sig om, och använder sig av det för att ha en anledning till att vara rasistiska. Dom låtsas att bry sig om kvinnors rättigheter och feminism till exempel, för att kunna hata invandrare, och framför allt muslimer. När en svensk man begår ett våldsbrott mot en kvinna så har dom ingenting att säga, tvärtemot så röstar dom på partier där flera medlemmar har historia av att bete sig illa mot kvinnor. Men om en utländsk man begår exakt samma brott så är dom väldigt snabba med att förespråka skärpa fängelsestraff, och att utvisa människor. Det stör mig väldigt mycket. Inte för att dom säger att dom tar mäns våld mot kvinnor seriöst, såklart, utan hur dom utväljer specifika sammanhang och människor att fokusera på för att kunna sprida sina rasistiska åsikter, under täckmanteln av feminism, när dom egentligen inte bryr sig alls. Det är jag väldigt orolig över. Om man kollar runt omkring i världen, så har många högerextremister använt sig av synen att utländska eller o-vita män är våldsamma och hotar vita kvinnor för att lyncha och skada oskyldiga män från gruppen dom fokuserar på, och jag är rädd att det kommer bli ännu mer så i Sverige framöver.

“Revolution Rock n Roll” och “Oh My God, I Hate Capitalism So Fucking Much” är titlarna på dina låtar på den kommande samlingskivan Sveriges Jävla Hjärta från Second Class Kids Records. Hur skiljer sig de låtarna från det tidigare materialet du har gjort?

De skiljer sig i det att dom är fristående från ett koncept eller en story. Alla låtar på Carnival Dreams har jag skrivit så att dom passar in, och är logiska från ett storytelling perspektiv. Det är väldigt roligt att skriva musik på det sättet, och testat verkligen ens förmåga i musikskapande, men det är också väldigt skönt att ibland helt enkelt inte sätta dom gränserna på sig själv och det man skapar. Revolution Rock'n'roll skrev jag egentligen till Carnival Dreams, men scrappade den eftersom att den inte passade in i storyn, så det kommer bli väldigt roligt att släppa den nu, i ett annat sammanhang. Oh My God, I Hate Capitalism So Fucking Much är det mer Hårdgnissel-stuk på, med väldigt bokstavlig text som kommer direkt från det jag tycker och tänker, utan flera lager av symbolism emellan.

Själv tycker jag att det är så häftigt, med de titlarna är man nästan beredd på något i stil med Propagandhi eller Against Me, men sen med din teatraliska stil blir det som en käftsmäll på ett helt annat sätt. Hur mycket tar du till dig av vad andra tycker om din musik?